

Mebešam ma, nejšu zyli sposnacž, sZyrk-
wje wusanknyl, jako Kezarjow satamał a
Gzertej podal je.

Tehodla je ždym treba, so bychmy to
Szenje šwjeru wopominili, niz jeno teje kraš-
neje Wuczby a Troshta dla, kotryž nam we
nim wot nascheho lubeho Knesa Krystuša
prjotk dzeržany budže, ale tež tehodla, so
by šo tajke sle Wuloženje wot Podjansstwa
wurodowało, a my pschi prawym Wulože-
nju wostali. My zemy šebi tehodla prjotk
stajicž:

Pjetrowe Posnacžje wot Krystuša, jako
wosoku Skalu, na kotruž nascha Zyr-
kej satožena je.

- I. Budžemy Pjetrowe Posnacžje wot Krystuša wob-
ladacž.
- II. Zemy pokasacž, so na tošame nascha Zyrkej,
jako na Skalu, natwarena a satožena je.

Ša prjenja Shtuka, kotruž my tu wuf-
nyč a wopomnicž mamy, je ta, so bychmy
wedžili, shtu Krystus je, ša koho my
jeho dzeržecž, a shto my wot neho wjericž
dyrbimy. Tehodla prascha ton Knes šwo-
šich Wuczomnikow najpredy, shto drusy
Ludžo wot neho praja: a potom tež woš-
bi jich, shto woni do neho dzerža; a to te-
hodla, so by jich prawje rošwucicž a jim
dopombacž moł, dy bychu njedže we nepra-
wych Wysłach wot neho byli. Pschetož
schitko na tym leži, (kajž šym husto prajit)
so my Krystuša prawje snajemy. Shtuž
jeho prawje snaje, ton ma to wjeczne
Žiwjenje. Jana 4. Shtuž jeho pak pra-
wje nesnaje, ton dyrbi wšwosich Nječach
wostacž, a wjecnje satamany byč. A tu
žana Rada neje. Kajž tež šmy na šw. Jana
šlyšeli.

Jako pak jich Jesus wopraschał bje, da
šo šchelte Wysłje namafachu. Njekotři dzer-
ža jeho ša Jana; njekotři ša Heliáša;
njekotři ša Jeremiaša. Niz jako by won

tašama Parschona byl, pschetož to by jara
lupje bylo; ale šo stajkej Pschifasnju, Ham-
tom a Duchom pschischol je, škajkimž Jan,
Heliáš a Jeremiaš pschischli bjechu. Šaf
šebi čzi fromnišchi bes Židami wot Krystuša
myšlach. Čzi Pharisesszy a Woschi Nješch-
nizy nedžeržachu jeho hiščeže ša Prophetu,
ale ša Sawednika, kotryž niz njedže šw. Du-
cha, ale Gzerta, ma; kajž je na Nježelu Ju-
dika, pola Jana na S. Stawi, a drudžen
knamafanju.

Wot tych Slych neryčza tudy čzi Wu-
čomnizy, ale wot tych Fromnych, kotřiž
wele do Krystuša dzeržachu. Ale Krystus
pokaze šjawnje došž, šo na tym došž nima.
Shtuž jeho prawje snaje, ton dyrbi jeho ša
woscheho, dyžli Jana, Heliáša aby Jere-
miaša dzeržecž. Woprascha tehodla šwosich
Wuczomnikow wošebi, a džesche knim:

Shto ha pak wy prajicže šo ja šym?

Kprjenemu mjerkuj šebi tudy, šo won tudy
niz Pjetra šameho, ale schitkich Wuczom-
nikow romadžje prascha. Pschetož šteho bu-
dže šo nemožnje jara wopokasacž moz, šo to
Wotmolwenje Pjetrowe, a to, shtož Kry-
stus sašo na to wotmolwi, niz na Pjetrowu
Parschonu šamu, ale nawšchitkich drubich
Zaposchtolow dže, kotřiž to sPjetrom posnali
bjechu. Šo šebi šchowaj: pschetož to je ton
prjeni Grunt, škotrymž ty Podjanskich po-
panyč, a jim dowešž možesch; kajž tež ton
šwjaty Wuczer Augustinus, a šnim čzi drusy
zyrkwini Wotzojo šjawnje wopokasali šu,
šo ton Knes niz sPjetrom šamym, ale se-
wšchitkimi ryczi.

Pjetr je štym Wotmolwenjom šmolom
hotowy, a wotmolwi ša šo a ša tyh dru-
hich šobu, a praji krobšje a šjawnje:

Ty šy Krystus, teho žiweho Boha
Šsyn.

Šo je krotke Wotmolwenje, ale prawe Ja-
dro žyłego Božeho Pišma. Pschetož to